

SPOVEDANIA UNUI PACATOS

EPISCOPUL PORFIRIE USPENSKI

SPOVEDANIA UNUI PACATOS

Editura:Cartea Ortodoxa

2006

Mantuirea noastra incepe prin renuntarea la lumea aceasta pacatoasa si .1
desfranata sau prin dispretuirea a tot ceea ce iubesc si lauda oamenii
lumesti; prin indiferenta fata de bunurile pamantesti, care nu au nici un
.pret, spre deosebire de cele vesnice, din ceruri

Dar eu sunt total datat acestei lumi, caci iubesc banii, confortul, lauda,
slava, imbracamintea frumoasa, distractiile si dansurile, desi stiu ca dupa
acestea, ca dupa focul de paie, nu mai ramane nimic, in afara de scrum si
cenusa. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului; slabeste si raceste in
mine dragostea pentru lumea aceasta si, fie daca vreau sau nu, du-ma pe
.calea mantuirii

Indiferenta fata de lumea aceasta pacatoasa si desfranata inseamna .2
intoarcerea sufletului catre desavarsirea spirituala, iar primul pas catre
aceasta este pocainta sincera si cu lacrimi. Aceasta este judecarea aspra
a sinelui in fata lui Dumnezeu, parerea de rau cu lacrimi pentru pacatele
savarsite si atentiea incordata totdeauna asupra faptelor mantuirii. Cel
care se pocaieste sincer isi marturiseste faradelegile, isi plange ratacirile
si, ne cautand la pacatele sale din fiecare zi, nu deznadajduieste si nu
paraseste faptele bune, ci le exerseaza si mai mult pentru ca, de acum
.inainte, sa schimbe pacatele cu faptele mantuirii

Dar eu cateodata ma judec aspru, insa de cele mai multe ori imi scuz
pacatele; cateodata imi pare rau pentru acestea, dar din ochii mei nu
picura acea apa sfanta care spala necuratia sufleteasca; cateodata tind sa
ma impac cu Dumnezeu si cu constiinta, fara a face vreun bine pentru
aceasta. Daca m-am lenevit peste masura, nu muncesc de doua ori mai
mult. Daca m-am imbuibat, nu postesc. Daca am suparat pe cineva, nu-mi
cer iertare imediat. Daca dau dovada de zgarcenie, nu fac mila indata.
Daca m-am mandrit, nu ma smeresc. Intr-un cuvnt, nu aprind lumina in
intunericul sufletului meu. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si da-
.mi darul pocaintei adevarate

Cine incepe sa-si mantuiasca sufletul, acela isi aduce aminte printre .3
toate ocupatiile sale zilnice ca Dumnezeu cel Atotprezent si
Atoatevazator il vede ca pe un vas de sticla si constiinta, aceasta il retine
de la a minti, a supara, a fi parsiv si de la alte pacate, impingandu-l spre
.faptele bune

Dar eu cand fac ceva nu ma gandesc ca ma vede Dumnezeu, ci la ceea ce
vad oamenii si la folosul meu din aceasta. O, Doamne, milostiv fii mie,
pacatosului, si nu pomeni uitarea mea de cele sfinte si de Numele Tau cel
sfant, spus lui Avraam: "Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic; fa ce-i
(placut inaintea mea si fii fara prihana" (Facerea 17,1

Cine vrea sa-si mantuiasca sufletul, acela isi aduce aminte zilnic de .4
moarte si de judecata Infricosatoare, fara a se teme de moarte, care
este schimbata cu invierea. Aceasta tinere de minte il opreste pe om de la
a cadea in patimi si il apara de pacatele de moarte*, dupa cuvantul
Domnului: "tine minte sfarsitul tau si nu vei pacatui in veci" (Ecclesiastul
(8

Dar eu, chiar daca ma gandesc la moarte, o fac fiindca mi-e frica sa mor;
si aceasta frica demonstreaza ca sufletul meu nu este curatit de lacrimile
pocaintei si nu are acea dragoste fata de Dumnezeu care i-a inaripat pe
mucenici spre Imparatia Cerurilor. O Doamne, milostiv fii mie, pacatosului;
nu lua aminte la frica mea de moarte, caci eu stiu ca Tu esti Dumnezeu
celor vii, nu al celor morti. Ajuta-ma, Doamne, sa inving aceasta cu harul
Tau si da-mi o picatura din aceasta dragoste cu care Te iubeau sfintii
.mucenici

Cel care isi mantuieste sufletul traieste cumpatat si isi struneste .5
.trupul prin posturile stabilite de Biserica, ca un fiu credincios al ei

Dar eu traiesc fara a ma abtine de la ceva, ma imbat si nu postesc, ca unul
rupt de fratii si surorile mele intru Domnul, iar daca postesc, fac acest
lucru doar in ceea ce priveste mancarea, neinfanandu-mi patimile,
injurand, fara a ma impaca cu aproapele si fara a gandi la cele sfinte. O,
Doamne, milostiv fii mie, pacatosului si neascultatorului de Biserica Ta cea
.sfanta! Fa-ma sa postesc postul cel placut Tie

Este de ajutor omului pentru mantuirea sufletului sau sa se departeze .6
.de societatea celor care gandesc cele necurate si de cei imorali

Dar eu ma intalnesc cu unii ca acestia si cateodata chiar ma indeletnicesc cu invataturile si exemplele lor. O, Doamne, judec in fata Ta aceasta .indeletnicire a mea si Te rog sa ma izbavesti de orice om rau

Este de ajutor pentru mantuirea sufletului sa citesti Evanghelia si .7
.Epistolele apostolice cu inima curata

Dar eu nu citesc Scriptura, ci niste carti care imi adapa inchipuirea necurata si imi starnesc patimile pierzatoare de suflet. O, Doamne, indreapta pasii mei dupa cuvantul Tau, ca sa nu fiu stapanit de vreo faradelege

Este de ajutor pentru mantuire sa te rogi in Biserica lui Dumnezeu, in .8
.partasie cu ceilalti crestini, ca sa dai slava lui Dumnezeu

Dar eu ma lenevesc si nu merg la Biserica, iar cand merg acolo, uit pentru ce m-am dus si unde ma aflu, vorbind urat, gandindu-ma la altceva sau uitandu-ma aiurea, iar daca ma inchin cu semnul Sfintei Cruci si ma rog, o fac din obisnuinta, rece, fara a ma gandii prea mult sau pentru a ma inalta sufleteste. Nu sunt obisnuit sa ma rog in partasie cu ceilalti, in acelasi cuget si simtire. Atunci cand se face vohodul cu Evanghelia, si eu ar trebui sa zic: Mantuieste-ma, Doamne, dupa mare mila Ta, curateste faradelegea mea Tie unuia am gresit, dare eu nu zic nimic, fiindca nici nu stiu acest psalm. Are loc vohodul cu Cinstitele daruri, si eu ar trebui sa zic in mintea mea: Pomeneste-ne, Doamne, intru Imparatia Ta, dar eu in aceste momente nu ma gandesc nici la Domnul si nici la Imparatia Lui. Aud ecfonisul: Sa multumim Domnului, si nu-I multumesc Domnului pentru toate bunurile de care m-a invrednicit. Aud cantarea de biruinta: Sfant, sfant, sfant Domnul Savaot, si nu ma rog Lui ca sa ma sfintesc prin faptele bune. In clipele cele mai de taina ale slujbei, cand se canta: Pre tine te laudam, cand se invoca Duhul Sfant peste noi si peste Darurile ce sunt puse inainte, nu cant Domnului din adancul sufletului meu: inima curata zideste intru mine, Dumnezeule, si duh drept innoieste intru cele dinauntru ale mele; nu ma lepada de la fata Ta si Duhul tau cel Sfant nu-l lua de la mine. Iar in clipele cand se canta: Vrednica esti, cu adevarat si cand se face rugaciunea pentru cei adormiti si pentru mantuirea tuturor celor vii, nu pomenesc pe parintii mei care au adormit in credinta si nici nu ma rog pentru cineva. Cand se zice catre mine si catre toti cei de fata: Cu frica de Dumnezeu, cu credinta sa va apropiati!, eu nu raspund prin: Cred, Doamne si marturisesc ca Tu esti Fiul lui Dumnezeu Celui viu, Care ai venit .in lume sa mantuiesti pe cei pacatosi, dintre care cel dintai sunt eu

O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului; iarta-mi pacatul indiferentei si invata-ma sa ma inchin Tie in duh si adevar, impreuna cu fratii mei .credinciosi

Crestinul adevarat nu ia in desert numele Domnului, tinand minte .9
porunca Mantuitorului: "Ci cuvantul vostru sa fie: ceea ce este da, da, si (ceea ce este nu, nu" (Matei 5,37

Dar eu injur de Dumnezeu, ma jur, cateodata fara a tine cuvantul dat. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si scrie pounca aceasta direct in .inima mea

Crestinul adevarat nu minte .10

Dar eu mint foarte des si prin minciunile mele imi acopar faptele rele sau ma feresc de reprosurile pe care le merit sau, mintind, barfesc pe altii, despre care spun lucruri rele pentru a-i face de ras. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si nu pomeni minciuna mea, fie aceasta cu mintea beata, fie rautacioasa, ci umple inima mea de frica Ta si de dragostea .pentru adevar

Crestinul adevarat este curat cu inima si cu sufletul. Curatia inimii sau .11
a sufletului este deprinderea de a vorbi si de a actiona sincer, fara .prefacere si minciuna, fara vreun gand ascuns si rautacios

Dar eu nu am o astfel de deprindere, ci, dimpotriva, nu spun ceea ce simt, mint, ma prefac a fi bun, dar in sufletul meu nutresc ganduri rele. Laud pe unii pentru a-i indeparta de mine si a-i da pe mana altora; vorbesc despre oameni in diferite feluri pentru a le lua locul pe care il ravnesc. O, doamne, milostiv fii mie, pacatosului. Judec in fata Ta prefacatoria mea, fatarnicia, inselatoria si rautatea, rugandu-Te sa ma cureti de toata .aceasta rautate si sa ma faci ca pe un prunc fata de cele rele

Crestinul adevarat are tot timpul in minte ca omul este creat dupa .12
chipul lui Dumnezeu si nu ponegreste pe nimeni cu cuvinte rele, dupa cum a spus Domnul: "Eu insa va spun voua: Ca oricine se manie pe fratele sau vrednic va fi de osanda; si cine va zice fratelui sau: netrebnicule, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cine va zice: nebunule, vrednic, vrednic va (fi de gheena focului" (Matei 5, 22

Dar eu, mai ales in rautate fiind vars asupra chipului lui Dumnezeu toate cuvintele rele si josnice ale umanitatii. O, Doamne, iarta-ma pe mine

pacatosul, caci am murdarit darul Tau cel sfant al cuvintului si am
.dispretuit chipul Tau cu cuvinte pe care le interzice legea Ta

Crestinul adevarat nu judeca pe aproapele sau, dupa porunca Domnului: .13
"Nu judecati, ca sa nu fiti judecati" (Matei 7, 1), iar cand este nevoit sa
vorbeasca despre acesta, atunci el judeca pacatul sau patima, nu si pe
.pacatos

Dar eu le pun altora in carca patimi, chiar daca nu stiu ca acestia le-ar
avea; judec slabiciunile altora, fara a le vedea pe ale mele si uitand ca cel
pe care il judec poate ca s-a pocait, s-a indreptat intre timp si a fost
iertat de Mantuitorul. Doar Dumnezeu are dreptul sa-l judece pe pacatos,
dar eu, fara de minte, Ii iau acest drept Domnului. O, Doamne, milostiv fii
mie, pacatosului, si iarta-mi vorba cea rea care imi ingreuneaza constiinta
.si binecuvanteaza-ma ca sa iubesc pe toti oamenii cu neajunsurile lor
Crestinul adevarat este modest si smerit. Acesta nu are nevoie de .14
laude si, chiar daca este laudat, nu spune tuturor despre aceasta, iar
pentru injosirile de care are parte nu se supara; se bucura in liniste;
vorbeste fara a jigni pe cineva prin vreo vorba veninoasa; se poarta
frumos intotdeauna si cu toti cei pe care ii intalneste; mania celorlalti o
.stinge prin tacere sau prin tandrete

Dar eu, cand sunt laudat, trambitez despre aceasta tuturor, adaugand si
.ceea ce nu a fost laudat la mine, dar mie mi se pare ca ar fi trebuit
Insa atunci cand sunt preferati altii on locul meu, ma supar si tip nervos.
Veselia mea este zgomotoasa, convorbirile barfitoare, iar comportamentul
fata de ceilalti este de cele mai multe ori unul rautacios. Mania celuiilalt o
aprend si mai tare cu a mea si, de multe ori, chiar ma bat din aceasta
cauza. O, Doamne, iarta-mi aceasta manie si daruieste slugii Tale
.modestie, smerenie si tacere binecuvantata

Crestinul adevarat nu asculta doar de stapanire, ci si de orice om .15
.intelept

In convorbirile cu acestia nu isi impune parerile; obiectiile si atentionarile
lor le asculta linistit, argumentarile le primeste cu placere, la nevoie
contrazicand pasnic si smerit, din dorinta de a cunoaste adevarul, si nu
.aratandu-si iubirea de sine sau desteptaciunea

Dar eu ma consider mai destept decat toti oamenii; nu rabd sa fiu
contrazis, vreau sa mi se acorde dreptate intotdeauna, cu incapatanarea
care imi este proprie. Atunci cand sunt sigur ca am dreptate, ma intrec in

a continua dezbaterele cu infocare, chiar jignindu-mi interlocutorii, cu toate ca nu am nimic de castigat din disputa sau din jignirea proferata, dezvaluindu-mi si mai mult mandria si incapatanarea. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si pune paza gurii mele, daruind robului Tau ascultarea .cea inteleapta si smerita

Crestinul adevarat are masura in toate. El nu este delasator, dar nici .16 foarte aspru cu sine insusi, nu este prea milostiv, dar nici rau. El este drept, fara a fi crud si da fiecaruia ale sale, iar importanta personalitatii .sale o acopera cu smerenia, pentru a nu intarata iubirea de sine a altcuiva

Dar eu nu sunt astfel. Eu ori ma uit printre degete la orice as face ori caut orice maruntis in vreun lucru. Pe unii ii laud pana cand se satura cu totul de mine, iar pe altii sunt suparat mai mult decat ar trebui si astfel trece ziua si eu tot suparat raman pe aceea persoana; sunt invidios pe darurile pe care le primesc altii si injosesc pe cei care primesc distinctii. Imi place sa dezvalui in toti oamenii punctele lor slabe si sa-i arat cu degetul pentru acestea, si inabus pe oricine este mai slab decat mine cu ceea ce am eu superior. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si-mi iarta abaterea de la cinste, dragoste si dreptate. Pune-ma din nou in mediul sanatos al celor egali, ca sa nu ma fac mai mare decat altii vreodata si sa nu ma mustre constiinta ca fac ceva cu cap, dar nedrept, sau drept, .dar fara mila

Crestinul adevarat nu jigneste pe nimeni, iar jignirile care ii sunt .17 adresate le iarta, fara a le lua in seama sau ase supara, chiar daca a fost .de fata

Dar eu jignesc si supar pe multi oameni, iar cand cineva ma jigneste pe mine, ma supar foarte tare si amenint cu razbunarea, daca se poate, iar de nu, ma prefac a rabda in societate, iar in sinea mea tin minte toate cuvintele rele, zambetul ironic, expresia cu intelesuri ascunse si altele. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului. Judec in fata Ta aprinderea mea, razbunarea, fatarnica marinimie si tinerea de minte a raului, rugandu-Te ca prin harul Tau sa imprimi in mine chipul Mantuitorului Atotmilostiv, Care S-a rugat pentru vrajmasii Sai, si daruieste robului Tau bunatate si .marinimie sincera, pentru a putea trece peste jigniri

.Crestinul adevarat iubeste pe vrajmasii sai .18

Dar eu ii urasca si sunt gata sa le fac rau oricand as avea ocazia. In mine este o dospitura a rautatii. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si ajuta-mi cu harul Tau sa iubesc vrajmasii, caci am nevoie de ei. Acestia ma

ajuta sa-mi cunosc puterea rautatii mele innascute si necesitatea iubirii celei harice, fara de care nu se poate ajunge la asemanarea cu Dumnezeu, .Soarele care straluceste asupra celor buni si a celor rai
Evangelia le spune celor care patimesc: "Bucurati-va si va veseliti, .19
caci plata voastra multa este in ceruri"., dandu-le acestora de inteles ca
cel mai bine este sa patimesti inaintea lui Dumnezeu, Care le vede pe toate
si Care ti-a pregatit plata, iar nu sa te plangi de cei care iti provoaca
.durerile

Dar eu ma plang tot timpul de cei care ma fac sa sufar, dorind astfel sa-
mi treaca, dar, de fapt, mai rau imi fac, caci pacatuiesc si ii fac sa cada pe
cei carora ma plang. Caci spunandu-le lor despre suferintele mele, ii fac si
mai groaznici pe raufacatorii mei in ochii prietenilor si atunci simt si mai
mult durerea ranilor inimii mele; ma indreptatesc, de parca eu nu as avea
nici o vina, punand greutati mari pe umerii altora, iar compatimirea care se
naste in ascultatori se transforma adesea in acuzarea si judecarea partii
adeverse. Cate fapte rele sunt in actiunea mea?! Si toate acestea
dovedesc ca nu se poate gasi printr-o astfel de cale linistea si ca trebuie
sa stiu si cum sa ma plang. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si
binecuvanteaza-ma sa sufar in liniste, zicand rugaciunea Mantuitorului:
"daca este posibil, sa treaca acest pahar de la Mine, iar daca nu se poate,
..faca-se voia Ta
Dupa cuvantul Evangheliei, stim ca sunt fericiti facatorii de pace, caci .20
.acestia fiii lui Dumnezeu se vor chema

Dar eu, blestematul, ma cert cu multi si pe altii ii fac sa se certe: pe sot
cu sotia, pe frate cu sora, pe sef cu angajatul. O, Doamne, milostiv fii mie,
.pacatosului si imblanzeste naravul meu cel rau si crud

Crestinul adevarat ii iubeste pe toti cei care sunt aproape de el: .21
rudele, prietenii si cunostintele. Ii iubeste in Dumnezeu, iubeste chipul lui
Dumnezeu din acestia si acel har al Domnului care le este dat lor dupa
masura credintei lor; ii iubeste cu neajunsurile lor, datorita virtutilor pe
care le au, si de aceea dragostea pentru acestia, desi nu neaparat
.inflacarata, este totusi continua

Dar dragostea mea este inabusitoare si imediata si nu tine mult deoarece
nu este decat dragostea mea largita pentru mine insumi, fiindca in ceilalti
eu ma iubesc pe mine si ceea ce as putea obtine de la ei. Atunci cand
observ ca nu sunt ceea ce vreau eu sa fie, ori nu ma compatimesc in necaz,
ori sunt prea severi, ori isi pun sperante desarte in mine, ori ma

dezamagesc, ma racesc la inceput, apoi nu ii mai iubesc deloc, iubindu-ma doar pe mine insumi sau caut printre ceilalti pe unii care sa ma laude pentru vrednicia mea. O, Doamne, Care miluiesti pe cei iubitori si pe cei ce .nu Te iubesc, iarta-mi nestatornicia iubirii

Intelepteste-ma si binecuvanteaza-ma sa-i iubesc pe toti datorita Tie, Creatorului si Mantuitorului lor, si datorita unor trasaturi bune pe care acestia le au. Slabeste iubirea mea de sine, cea care imi cauta inchinatori si admiratori si care nu se satura cu nici un fel de tamaie adusa, ca sa nu ajung pana la acel moment cand oamenii nu mai iubesc pe aproapele, ci se ocupa doar de ei. Mi-e frica de un astfel de viitor, fa ca aceasta frica sa .fie totdeauna in mintea mea

Crestinul adevarat nu este interesat de bunurile altuia si nu .22
invidiaza;este compatimitor fata de cei nenorociti, milostiv cu cei sraci si .bun cu cei care-l inconjoara

Pe prietenii sai ii iubeste sincer si ii apara intotdeauna, iar favorurile acestora le recompenseaza cu darnicie. Nici iubirea de sine, nici mandria, nici asteptarea cu infrigurare a onorurilor nu-i alunga curatia si bunatatea, deoarece el savarseste toate faptele bune in numele lui Dumnezeu, care .este Iubire

Dar eu, de nu fur bunurile altcuiva, atunci fac avere in mod necinstit sau invidiez bunastarea aproapelui meu. Eu sunt bogat, dar zgarcit; chiar daca imi pare rau de cei saraci, nu ii ajut sau le dau foarte putin, traind mai mult pentru placerea mea. Le dau saracilor ajutor doar intamplator, nu am o suma anuala pe care ar trebui s-o dau celor care sunt in nevoi. Nu-i recompenez asa cum se cuvine pe cei care ma inconjoara si care si-au petrecut tineretea ca sa ma creasca. Iau apararea prietenilor apropiati fara tragere de inima, ca sa nu mi se intample mie ceva rau, ingrijindu-ma .de linistea mea

Se intampla sa le dau multe daruri strainilor, iar rudelor mele apropiate .foarte putin

Se intampla ca ,mila mea sa nu dea roade din cauza lenei, a supararilor, a mandriei ori a judecarii celui sarac. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, caci nu am o inima buna si curata, ci curateste-o Tu si .intareste-o spre fapte bune

Sotul credincios isi iubeste sotia, dupa cum Hristos iubeste Biserica. .23
Se roaga pentru ea, o respecta ca pe un dar dumnezeiesc si ca pe o impreuna mostenitoare a vietii celei vesnice; nu o insala, se comporta cu ea retinut si frumos, fara a-si permite sa faca ceva care ar contraveni timiditatii feminine si maternitatii; evita sa o supere, iar neajunsurile i le

ascunde de altii si le indreapta cu intelepciune; o priveste ca pe un ajutor de nadejde si ii cere sfatul si acordul in treburile casnice; primeste sfaturile intelepte, iar pe cele neintemeiate le respinge, dar cu mare tact, aratandu-i partile pe care ea nu le vede, fara a o jigni insa. Fiind cap al familiei, sotul se ingrijeste de bunastarea acesteia prezenta si viitoare, tinand casa cu cinste si fapte bune, precum Biserica in care este slavit .Tatal ceresc. Astfel este sotul credincios

Dar eu, pacatosul, desi stiu ca trebuie sa fiu astfel, nu imi implinesc datoria. Dragostea mea fata de sotie nu se sfinteste prin rugaciunea pentru ea, nici prin privirea ei ca pe chip al lui Dumnezeu, ca pe un dar al Tatalui ceresc, ca pe impreuna mostenitoarea vietii vesnice cu Hristos., si de aceea o insel, o supar cu nerabdarea mea care dauneaza nasterii de prunci binecuvantate, imi permit diferite lucruri nerusinate si, de acele mai multe ori, o necajesc prin gelozie, mandrie, zgarcenie, batai, ii spun ce neajunsuri are atunci cand ar trebui sa le acopar cu dragoste si rabdare. Sotia mea este mai degraba o sclava, decat un ajutor pentru mine. Ea ma sfatuieste sa fac totul cat mai bine, dar eu nu o ascult, ci chiar o jignesc. Se intampla sa ma infurii chiar si pe tacerea ei intelepata. Dar cel mai mare pacat al meu este lipsa de grija pentru casa, pentru educarea copiilor in frica lui Dumnezeu. In loc sa fac acestea, eu cheltui banii pe placerile mele. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si-mi iarta .faradelegile, vindecandu-mi sufletul

Sotia credincioasa isi iubeste sotul intotdeauna; il respecta ca pe .24 chipul lui Dumnezeu si se roaga pentru el; il asculta ca pe capul sau, deoarece Dumnezeu i-a poruncit sa faca astfel; se teme ca nu cumva sa piara dragostea si ii este credincioasa si nu-l lasa singur decat daca este nevoita; rabda izbucnirile de moment ale sotului si incetul cu incetul le vindeca prin smerenie, tacere sau lacrimi. Sotia credincioasa tine minte intotdeauna ca cele mai bune podoabe ale ei sunt cinstea, faptele bune si niste copii bine educati, iar nu impletirea parului, aurul, pietrele scumpe sau hainele distinse, desi nu se fereste neaparat nici de aceste podoabe exterioare, atunci cand le are in surplus (I Timotei 2, 9-10). Dar imediat cum este nevoie pentru altceva, renunta la podoabele ei fara a cracni. Sotia credincioasa este bine placuta lui Dumnezeu, ajutor sotului, copiilor, dar da si celor ai casei exemplu de curatenie si moralitate. Ii este placut sa implineasca porunca randuielii bune in casa (I Timotei 5,14). .Astfel este sotia credincioasa

Dar eu sunt nestatornica; astazi sunt tandra, iar maine furioasa si rece in relatie cu sotul. Uneori chiar ma indoiesc daca il mai iubesc sau nu asa cum se cuvine. Se intampla sa fac lucrurile numai dupa capul meu, desi as putea sa-l intreb si pe el. De multe ori imi supar sotul prin izbucniri, galceava, incapatanare si barfe. Am putina rabdare si sunt ispitita sa nu fiu fidela. Nu traiesc intr-un mod bineplacut lui Dumnezeu si de aceea nu am putere sa indrept slabiciunile sotului. Placerea de a ma infrumuseta este cel mai mare dusman al meu, caci nu imi iese moda din cap, iar la infrumusetarea cu virtuti nu ma gandesc. Nu fac cele bineplacute lui Dumnezeu si imi place sa ma consider deasupra sotului, facand lucrurile asa cum mi se pare mie ca e bine, desi vad ca din aceasta cauza se clatina pacea si linistea in familie. Ii iubesc pe copii nostrii, numai ca nu le dau exemplu de virtute si de aceea se supara pe mine Dumnezeu, Cel care i-a creat. Nu ma ocup de gospodarie si fac pacate. Ma pocaiesc, o, Doamne ! Primeste-mi .marturisirea si vindeca-mi sufletul

Tanarul educat dupa legea crestina este plin de frica de Dumnezeu si .25 infraneaza orice pornire patimasa, asculta de parinti, de invatatori si de cei mai mari ai lui, cinsteste pe cei mai in varsta, este modest, rusinos si .neprihanit

Dar eu nu am frica de Dumnezeu, si de aceea imi fac doar voia mea, nu ascult de nimeni, rad mult, sunt indraznet peste masura, cred, rau, fara rusine si nu sunt fecior. Ma pocaiesc, o, Doamne! Primeste-mi marturisirea .si vindeca-mi sufletul

Tanara fecioara educata in legea crestineasca stie si-si aduce aminte .26 des ca ea apartine Domnului, si de aceea trebuie sa fie sfanta la trup si la suflet. Fecioria o pazeste ca pe o aroma bineplacuta, pusa intr-un vas casabil, si de aceea se foloseste de orice loc si intamplare in care ar putea cadea in pacat, abtinandu-se de la a rade prea mult, de manie si iritare, ca sa nu se nelinisteasca in van. Se ocupa cu lucrul de casa, ca sa nu cada in visare. Sufletul ei este atent si pastreaza decenta, astfel incat un cuvânt tandru sau raspicat, o privire furioasa sau amabila, un salut din inima si un ramas bun prietenos sa nu provoace, dar nici sa nu respinga in ceea ce .priveste relatiile cu barbatii

O astfel de fata nu este obisnuita cu insinuari patimase sau cu vorbe urate, ci vorbeste smerit, intelept, astfel incat toti o respecta pentru curatia limbii, care oglindeste curatia sufletului. Fecioara crestina intampina si respecta pe orice om ca pe chipul si asemanarea lui Dumnezeu; iubeste mintea agera, darurile, meritele, virtutile, iar nu .papusile frumoase

Cand isi face prieteni, are grija ca acestia sa-i ramana prieteni si in ceruri. Cand se arata in societate, o face astfel incat ceilalti sa tanjeasca dupa neprihanire datorita prezentei ei deosebite. Gaseste placere in discutiile duhovnicesti cu oamenii intelepti, deoarece stie ca de la acestia va capata credinta clara, cunostinte folositoare si vorbe bune. Calitatile fecioarei crestine sunt, in afara neprihanirii, smerenia, modestia, blandetea, .ascultarea, compatimirea si atentia la rugaciune

Dar eu sunt mandra, vorbareata, incapatanata, visatoare, neatenta, rea, lenesa, rad mult si ma aprind repede de furie, astfel incat dau ocazia barbatilor sa se poarte libertin cu mine. Imi place mai mult la barbati felul in care arat exterior, decat virtutile pe care le au in suflet. Despre prietenie se spune ca este pe jumătate dragoste, iar cealalta jumătate curatie; eu nu pot spune ca am prietenii curate. Aparitia mea cu alte fete la baluri starneste patimile in barbati, in loc sa-i duca cu mintea la neprihanire. In prezenta oamenilor duhovnicesti si intelepti sunt atenta si imi stapanesc patimile, dar cand sunt singura ma pierd in pacate. Judec comportamentul meu schimbator. Marturisesc ca sunt lenesa in a ma ruga Domnului. Ma pocaiesc, o, Doamne ! Primeste-mi marturisirea si vindeca-mi .sufletul

Parintele meu duhovnicesc, sunt mic, dar deja pacatuiesc, caci nu .27 urmez Mantuitorului meu, caci El, dupa cum scrie in Evanghelie, crestea si se intarea cu duhul, dar eu lenevesc si nu invat. El asculta de mama si de tatal Sau (Luca 2, 40) dar eu nu ascult de parinti intotdeauna. Pe Mantuitorul toti Il iubeau (Luca 2, 52), dar pe mine nu ma iubesc toti, deoarece eu mint, injur si ma incapatanez, nu imi cer iertare, provoc suparari, ma bat, fur, invidiez, ascund adevarul de parinti si de invatatori, ma inchin si ma rog neatent. Marturisesc aceste pacate ale mele si ma pocaiesc de ele, dorind sa fiu destept si bun. Doamne, primeste aceasta .marturisire si dorinta a mea, lumineaza-ma si ma mantuieste

Stapanitorii cei drepti tin minte intotdeauna ca cei care sunt sub ei .28 sunt oameni, creati dupa chipul lui Dumnezeu, ca sunt fratii si surorile lor intru Hristos si ca Dumnezeu le va cere socoteala. Avand acestea in minte, acesti stapanitori sunt blanzi, milostivi si compatimitoti, crutandu-le .puterile si miluindu-i cu daruri, ca sa poata avea cele necesare vietii

Dar eu ma port urat cu angajatii, nu am grija de ei si, dupa demisie, nu le dau bani ca sa le ajunga pana isi gasesc alt serviciu, desi am aceasta .posibilitate

Crestinii servitori stiu ca Insusi Domnul Iisus Hristos le slujea altora .29 (Matei 20.28; Marcu 10.45) si ca pentru munca lor vor primi rasplata cuvenita, caci si-au facut datoria cu credinta si din inima. Ei stiu acest lucru si lucreaza in casa ca si cum ar sluji Domnului Insusi (Efeseni 6,5; I Timotei 6, 1-2; I Petru 2, 18-19), indeplinind toate cate le-au fost incredintate constiincios, corect, avand grija de proprietatea celor la care .slujesc ca si cum ar fi a lor

Dar eu nu lucrez din inima, nu-mi pare rau de bunurile proprietarilor si chiar fur, ii judec si le spun altora despre slabiciunile lor, eu insumi fiind .un mare pacatos

Crestinul desavarsit este neprihanit. El stie ca trupul lui este templu al 30 Duhului Sfânt si ca sufletul lui va trai vesnic printre ingeri. Stiind acestea, crestinul desavarsit lupta impotriva placerilor trupului (daca nu este casatorit), cerand Domnului darul curatiei (Intelepciunea lui Solomon, cap 8); nu da frau liber imaginatiei, aducerilor-aminte pacatoase, gandurilor de placere, nu se imbuiba, ci munceste ziua, iar noaptea, inchinandu-se, se lasa in paza Ingerului si, luptand pana la batranete, atinge o astfel de desavarsire incat nu se mai aprinde trupest de patimi, nici macar cu mintea, ci priveste frumusetea fara a cadea, asa cum privesti o floare sau un tablou, iar in suflet da slava lui Dumnezeu, Celui care a creat o astfel de faptura. Iar cand cade datorita neputintei trupesti, dar se ridica, precum desfranata din Evanghelie, isi plange caderea, se indreapta, spre Mantuitorul si, aruncandu-se in marea milei Lui, cu lacrimi si cu parere de rau primeste o picatura din scump Sangele Sau. Atunci acest om devine mai curat decat unul care nu si-a pierdut fecioria, dar si-a manjit sufletul cu ganduri desfrante si nu l-a curatit cu .lacrimile de pocainta. Asa este crestinul neprihanit

Dar eu nu am in mine nici macar o umbra din asemenea desavarsire. Eu fac doar placerea trupului. Traiesc patimas si din cauza desfranarii pierd banii, avutia, sanatatea, cinstea, iar in schimb am parte de boala, de imbatranire inainte de vreme, de minte desarta si goliciune in suflet, devenind astfel demn de mania lui Dumnezeu si de chinurile cele vesnice, ca un pacatos care nu s-a pocait. Eu, netrebnicul, sunt deja mort, dar inca pacatuiesc amintindu-mi desfrantarile de demult si desfranandu-ma cu .aceste amintiri

Desi sunt fecior cu trupul, in sufletul meu este murdarie din cauza gandurilor desfrante, a intentiilor si dorintelor trupesti. O, Doamne, nu indraznesc sa ridic ochii mei catre cer, unde nu va intra nimic necurat, ci Te rog din tot sufletul miluieste-ma dupa mare mila Ta si dupa multimea

indurarilor Tale, sterge faradelegea mea; iarta-mi caderea in pacat si
.daruieste robului Tau neprihanire

Crestinul desavarsit are in afara de neprihanire si alta mare comoara -.31
.sfanta smerenie

Aceasta este puterea de a simti care este neputinta noastra suflteasca
si de a constientiza pacatosenia noastra; constiinta faptului ca faptele
noastre bune sunt ale lui Dumnezeu, tinerea de minte a milelor Lui pe care
ni le-a dat si ascultarea de Voia Sa cea sfanta si inteleapta. Cel care are o
astfel de virtute nu este judecat de nimeni, acela nu se socoate mai
presus de cineva, nu alearga dupa slava, nu se lauda cu mintea sa, este
tandru, modest, pasnic, bun la suflet si multumit ca un sarac care primeste
.orice i se da; este ascultator, intelegator si voitor de bine

Dar eu sunt mandru, increzator in mine, ma laud cu cunostintele mele, cu
ce am muncit, cu faptele bune, iubesc doar laudele si nu rabd
attentionarile, suparandu-ma. Spun foarte rar: "cum va da Domnul...,aveti
incredere in Dumnezeu..." si de cele mai multe ori spun ca asa am vrut eu,
ca eu voi face asa si asa, ca toti ar trebui sa aiba incredere in mine, de
parca eu as fi Dumnezeu si nu un om slab, muritor, care astazi este
puternic, iar maine nu reprezinta nimic; astazi viu, iar maine mort. Iata ce
fel de roade face sufletul meu ! Doar marire de sine, manie, invidie,
injuraturi, suparare, certuri, nemultumire, fatarnicie si, ceea ce este mai
rau, incantarea de comportamentul meu. O, Doamne, milostiv fii mie,
pacatosului, ca sunt ca un mormant varuit. Judec in fata Ta increderea
mea in sine si mandria cu toate cele care decurg din acestea si ma rog Tie:
alunga acestea din inima mea si sadeste in mine smerenia cea datatoare de
.har

Crestinul desavarsit este plin de frica de Dumnezeu. Aceasta frica .32
este evlavie sfanta a sufletului care simte pretutindeni prezenta lui
Dumnezeu si care este uimit de maretia Lui, consternat de sfintenia si de
dreptatea Lui. Acestea il retin pe crestin de la incalcarea poruncilor,
.incatusindu-i patimile si samavolnicia

Dar eu nu am frica de Dumnezeu, nu am nici teama de a calca legea
Domnului. Eu fac ceea ce imi poruncesc patimile si deprinderile rele. Si
doar attentionari deosebite, cum ar fi bolile, lipsurile, nenorocirile, bataile,
.ma fac sa ma gandesc la Dumnezeu, dar si aceasta nu pentru mult timp
Dupa ce trec problemele, ma indepartez din nou de Dumnezeu, savarsind
faradelegi, deoarece nu am frica de Dumnezeu in suflet. O, Doamne,

milostiv fii mie, pacatosului. Judec in fata Ta uitarea iertarilor pe care mi le-ai daruit, samavolnicia mea si lipsa de evlavie in fata maretiei Tale, rugandu-Te sa-mi dai frica de Tine

Un crestin desavarsit are tendinta de a implini poruncile lui Dumnezeu .33 si setea de a fi indreptat prin credinta in Mantuitorul, caci stie ca, dupa firea noastra, nu putem implini toate poruncile, iar daca le implinim, nu .facem aceasta intotdeauna cu convingere

Dar in mine este o tendinta continua de a incalca poruncile lui Dumnezeu si daca astept indreptare, aceasta se intampla doar atunci cand ma pregatesc de spovedanie, iar in celelalte zile pacatuiesc din nou. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si primeste-mi pocainta, ajutandu-ma sa pun inceput bun prin implinirea a trei, doua, sau macar a uneia dintre poruncile Tale, iar credinta in Mantuitorul mi-o intareste, ca sa ramana macar aceasta in mine, ca un vlarstar al vietii crestine care, cu timpul, sa .aduca roadele sale

Crestinul desavarsit are o lumina interioara care arata toate .34 ascunzisurile inimii lui ajutandu-l sa-si cunoasca starea sufletului pentru desavarsirea continua. Aceasta este chibzuinta duhovniceasca care testeaza conformitatea cu poruncile divine si probeaza curatia gandurilor, a dorintelor, a inclinatiilor si a actiunilor si da O directie cat mai buna in viata crestinului Cu ajutorul acestei lumini, crestinul vede si stie daca, pe langa cele duhovnicesti, in el se aduna si cele trupesti sau nu, de exemplu: daca alturi de milostivire sau prietenie se adauga si dragostea necurata; daca pe langa ospitalitate se adauga si dorinta proprie de a se inveseli; daca pe langa chibzuinta se adauga viclenia; pe langa dreptate, cruzimea; pe langa smerenie, lipsa de dorinta in a sluji aproapelui; pe langa speranta, lenevia; pe langa neprihanire, egoismul sau mania; pe langa marinimie, mandria; pe langa toate, vanitatea. Crestinul desavarsit stie toate acestea si se straduie ca, pe cat este posibil, sa desparta cele duhovnicesti de cele trupesti, pentru ca sufletul sa-i fie curat si luminat. Cercetandu-se pe sine insusi, el stie ce il impinge cel mai mult catre o viata duhovniceasca: frica de nesfarsitele chinuri, nadejdea in fericirea vietii vesnice sau dragostea sincera Pentru Dumnezeu si bine. El stie acestea si, adunand virtutile ca pe niste ancore, trece cu bine de marea involburata a vietii, incredintand corabia sa Proniei lui Dumnezeu. Ispitindu-se pe sine, acesta stie de unde ii pot veni ispitele, ca niste furtuni: de la desfatarea trupului, de la iubirea de arginti sau de la mandrie, si dinainte indreapta panzele unde trebuie, ca sa nu pluteasca in furtuna pacatului. Cand la

lumina judecatii interioare reiese ca pacea lui, ascultarea, modestia, milostivirea, umilinta nu sunt calitati naturale, ci dobandite prin efortul mintii, atunci el recunoaste smerit ca daca Dumnezeu nu l-ar fi creat astfel, atunci nu s-ar fi mantuit si, multumind Domnului pentru mila pe care i-o arata, pastreaza ceea ce i s-a dat in dar, facand toate lucrurile in starea in care l-a asezat Domnul. Dar cand reiese ca victoria asupra inclinatiilor rele a fost dobandita in urma unor eforturi extraordinare ale mintii si vointei si ca viata aspra a inceput in urma acestei victorii, atunci crestinul este foarte atent la tot ce i se intampla in viata mergand inainte pe calea credintei si a faptelor bune, temandu-se ca nu cumva, dupa atatea eforturi, sa cada din nou si sa ramana doar cu amintirea biruintei asupra .pacatului

O astfel de experienta interioara il face pe crestin mai ingaduitor fata de sufletele slabe care au drept bogatie doar credinta in ajutoarele Mantuito-rului. Aceasta atentie pe care si-o acorda siesi, aceasta .cunoastere de sine si testare a puterilor ii descopera starea sufletului

Dar eu, din pacate, nu sunt atent cu mine insumi. Singura mea comoara este sufletul meu, dar si de acesta nu ma ingrijesc. Nici macar nu-i cunosc starea, nu stiu ca, daca sunt lenes in ce priveste faptele bune, inseamna ca, dupa cuvintele sfintilor, nu am in suflet frica de Dumnezeu si de aceea fac doar ceea ce vreau eu. Nu stiu ca inrairea inimii mele si inradacinarea in fapte rele isi au izvorul in indiferenta fata de ceea ce este dumnezeiesc, frumos, mare, fata de credinta si Biserica. Nu stiu ca iritabilitatea si incapatanarea mea isi au sursa in iubirea de sine. Nu meditez la viata mea si nu fac o socoteala zilnica a gandurilor, dorintelor si actiunilor mele. Daca as sti mai bine ca lipsurile, necazurile, nenorocirile sunt mai de folos sufletului meu decat fericirea continua, atunci nu as carti impotriva lui Dumnezeu, Care conduce cu un bici cu ghimpi; caci daca as fi fost fericit, nu as fi fost nici macar cum sunt acum. Daca as cunoaste mai bine necuratia sufletului meu, nu m-as mai lauda cu realizariIe pe care le am. Dar eu nu ma cunosc. O, Doamne, milostiv fii mie, pacatosului. Judec in fata Ta ignoranta mea fata de mine insumi si Te rog: ajuta-ma cu harul Tau sa recunosc amestecul dintre duhovnicesc si trupesc in mine, sa deosebesc pornirile, sa prevad ispitele si sa ma feresc de acestea din timp, sa pastrez cele mai bune calitati naturale ale mele, sa dezradacinez pornirile si deprinderile rele si sa desavarsesc cele duhovnicesci .dinauntrul meu

Pentru un crestin desavarsit, rugaciunea este unirea dulce cu .35
Dumnezeu, exprimarea dragostei pentru El si a nadejdii in El, mangaierea

in necazuri, intalnirea neputintei cu harul Sfantului Duh, chemarea sufletului din toate puterile ei: veniti sa ne inchinam Imparatului nostru Dumnezeu. Rugandu-se, acesta preamareste pe Dumnezeu, Ii multumeste pentru milele Sale, I se ofera in intregime si toate cate are, spune parerea de rau pe care o are pentru pacatele savarsite si in numele Mantuitorului, Ii cere iertare si toate cele bune si de folos pentru suflet, har luminator, pace lumii si unitatea credintei. Crestinul desavarsit se roaga cu speranta, iar in minutele de rugaciune sufletul lui arde si in aceasta ardere a rugaciunii, el are sapte cereri: sfinteasca-Se numele Tau ... faca-se voia Ta ... painea noastra cea spre fiinta da-ne-o noua ... iarta greselile noastre ... nu ne duce pe noi m ispita, ci ne izbaveste de cel rau. Aceste putine dar fnflacarate cereri sunt mai puternice decat multime de cuvinte, rostite rece, fara participarea inimii

Daca va inalta trei rugaciuni catre Dumnezeu cu lacrimi sau cu inima zdrobita: "nu intoarce fata Ta de la mine si Duhul Tau cel Sfant nu-L lua de la mine ... inima curata zideste intru mine si duh drept innoieste intru cele dinauntru ale mele ... da-mi bucuria mantuirii Tale si cu Duh stapanitor ma intareste", atunci aceste rugaciuni vor fi mai eficace decat multe cuvinte rostite fara umilinta. Daca va Spune doua cuvinte: "Doasne, miluieste!", de cateva ori, cu credinta, dragoste, nadejde si umilinta atunci acestea, treptat, vor ajunge acolo unde neputinta omului intampina harul Domnului. Daca in timpul rugaciunii ii apar ganduri nechemate, amintiri nepoftite, visari aieva care sa-l ia prin surprindere, el nu se tulbura de acestea, ci va continua sa se roage cu putere mai mare, stiind ca doar ingerii nu se tulbura din contemplarea lui Dumnezeu. In ceasul de rugaciune, daca se va aprinde in el vreo simsire, parere de rau, multumire sau dedicarea sinelui voii lui Dumnezeu , el va tine in sine aceasta dorinta, repetand aceeasi rugaciune de mai multe ori, dupa care va incepe sa ceara altceva Domnului, .caci o astfel de aprindere a simtirii arata prezenta Ingerului pazitor alaturi de el la rugaciune. Daca se plange Domnului stiind ca nu are nimic pe constiinta, atunci face acest lucru cu smerenie cerand mila pentru el si pentru cei care l-au nedreptatit. Daca cere pentru sine sau pentru altcineva vreun bine si Dumnezeu nu-l asculta, nu carteste si nu pierde nadejdea, stiind ca nu i-a fost auzita rugaciunea deoarece nu era la timpul potrivit sau nu era el vrednic sau cei pentru are se roaga ori pentru ca implinirea grabnica a rugaciunii ar fi putut duce la caderea sa sau a celui pentru care se roaga. Rugaciunea crestinului desavarsit corespunde starii sale duhovnicesti. Daca a gresit cu limba se roaga Domnului sa-i puna straja gurii. Daca si-a scuzat vreo slabiciune vreun pacat, atunci se roaga inflacarat sa fie iertat de acestea. Daca este suparat, Ii spune Domnului sa-i ierte pe cei care i-au provocat suparare, caci nu stiu ce fac. Daca vrea

sa faca ceva important, il roaga pe Dumnezeu sa-i dea intelepciunea care sta langa tronul Sau. Astfel se roaga crestinul desavarsit si rugaciunea il .directioneaza in viata tot timpul

Dar eu nici nu stiu bine ce este rugaciunea. Fac metanii, citesc diferite rugaciuni, multi psalmi dar ca si cum as fi mort, fara inflacararea inimii, din obisnuinta, si de aceea nu ma indrept. Amintirile sau visarile din timpul dedicat rugaciunii le retin in minte si incetez atunci a ma mai ruga. Toate sentimentele mele si cererile de rugaciune sunt trecatoare si pier ca niste nori. Ma pocaiesc lui Dumnezeu de pacatele mele, dar nici o lacrima nu curge din ochii mei. Ma plang Domnului de cineva, dar eu insumi nu-i pot ierta si nici nu vreau sa-I cer sa fie iertat. Astept bunurile cerute in rugaciune si, far a a rabda destul, cartesc ca un copil fara minte care nu intelege cauza refuzului parintesc. Fiindca nu ma cunosc bine pe mine insumi, nu pot sa ma rog pentru nevoile pe care le am. Sunt mandru si nu-L rog pe Dumnezeu sa-mi dea smerenie; sunt lenes in a face fapte bune si nu rog pe Domnul sa-mi dea frica de Dumnezeu; sunt senzual si nu ma indrept spre Mantuitorul; sunt bogat si nu cer Domnului bogatii duhovnicesti; sunt intunecat la minte si nu cer intelepciune; sunt crud si iritabil, dar nu cer .bunatate de la Domnul

Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si ma invata sa ma inchin Tie ,O

“
,
.in duh si in adevar

Dar eu, blestematul, ma rog rar; doar atunci cand boala ma baga in pat si .cand ma trasneste fulgerul. Ca si cum nu as fi crestin, nu ma rog Domnului Doamne, miluieste-ma pe mine, pacatosul, si binecusinteaza-ma sa incep ,O a ma ruga macar cu rugaciunea "Tatal nostru" sau macar cu "Doamne, .“!miluieste

Crestinul desavarsit crede si marturiseste ca Dumnezeu cel Intreit si .36 Unul a creat toate cele vazute si nevazute si conduce toate dupa legea firii si cea morala; ca Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui Viu, este Mantuitorul tuturor oamenilor si modelul vietuirii sfinte; ca Duhul Sfânt este datatorul celor duhovnicesti, fiecaruia dupa masura credintei sale. Crede si marturiseste asa cum invata Biserica cea Una, Sfanta, Soborniceasca si Apostolica. Dar credinta lui este o putere vie, care produce in el evlavia si smerenia in fata maretiei lui Dumnezeu, ascultare fata de voia Lui, incredere in intelepciunea si bunatatea Lui, multumirea pentru toate bunatatile pe care i le da, unirea cu Hristos, imitarea vietii .lui Hristos si setea dupa darurile Duhului Sfânt

Dar in mine aceasta credinta nu este decat ca o schita a unui tablou frumos, fara culori, fara expresie, astfel ca, daca vreun eterodox sau unul slab in credinta se va uita inlauntrul meu si ar compara ceea ce cred cu ceea ce fac eu, nu ar putea indragi nici credinta mea si nici pe mine. Se intampla sa-mi fie rusine sa marturisesc credinta in fata fiilor lumii acesteia si chiar sa ma prefac a fi necredincios, pentru ca sa se zica despre mine: este destept! O astfel de fatarnicie imi produce si mie scarba. Se intampla sa ma indoiesc de dogmele credintei doar pentru ca nu le pot pricepe cu mintea mea, ca si cum Dumnezeu nu ar trebui sa faca ceea ce eu nu pot intelege. De cele mai multe ori se intampla sa nu ma gandesc deloc la adevarurile de credinta, deoarece traiesc in dezmat si nu ma ingrijesc de mantuirea sufletului

Doamne, milostiv fii mie, pacatosului, si asaza in mine acea credinta pe ,O care o au crestinii desavarsiti, caci doar aceasta ma va indreptati in fata .Ta, aratandu-mi calea cea adevarata in viata

Crestinul desavarsit, crezand in Dumnezeu cel Atotputernic, .37 Atoatevazator, Atotintelept, Milostiv, Vesnic si datator de nemurire sufletelor, se incede tot

Timpul in El. Nadejdea acestuia este asteptarea cea inteleapta a ajutorului dumnezeiesc, a dreptatii si a milei in toate situatiile din viata contemporana si asteptarea vie a fericirii celei vesnice. Avand in sine aceasta putere duhovniceasa, crestinul face lucrurile asa cum poate el, dar in asa fel incat Dumnezeu sa-l opreasca de la unele, pentru altele sa-i dea puteri, iar altora sa le schimbe mersul in dependenta de faptele celorlalti oameni si de mantuirea personala, deoarece doar Dumnezeu le stie pe toate acestea. Daruindu-se Domnului in totalitate crestinul nu are indoieli, frica, temeri in ceea ce priveste succesul sau insuccesul actiunilor sale, nu merge la vrajitori ca sa-i intrebe cum are sa-i mearga sau daca ar trebui sau nu sa faca ceva anume nu isi face programul dupa superstitii, vise si ghicire in Evanghelie sau Psaltire, nu face promisiuni superstitioase in fata lui Dumnezeu pentru a primi bunul cerut, iar cand il primeste, dupa .credinta si nadejdea sa, atunci multumeste Domnului asa cum poate

Crestinul savarseste orice cu intelepciune, trezvie, liniste pastrand puterile celor care muncesc impreuna cu el si lasa multe in grija Proniei lui Dumnezeu. Daca este sarac crestinul munceste pana cand poate, sperand ca Dumnezeu si oamenii buni nu-l vor lasa nici pe el, nici pe apropiatii lui sa piara la timpul batranetii, cand au secat puterile. Daca este injosit pe nedrept, crestinul se intristeaza, dar nu lancezeste, asteptand de la Domnul schimbarea sortii lui incurajandu-se ca parerea oamenilor nu inseamna nimic, atunci cand vina sau lipsa acesteia o vede Dumnezeu. Daca

este suparat pe comportamentul celor la care tine, crestinul se poarfa cu acestia ca si cu niste bolnavi, lasand in seama Domnului mantuirea lor si tinand minte cuvantul adevarat al lui Dumnezeu: "Acolo unde s-a inmultit pacatul, a prisosit si harul". Daca este lovit de boala sau de nenorociri, crestinul rabda ca Iov, unindu-si patimile cu ale Domnului, si asteapta cununa pregatita celui ce va rabda pana la capat. Daca este chemat la o slujba grea in cadrul statului sau al Bisericii, crestinul o primeste fara a socoti voia sa mai presus decat voia puterii lumesti si asteapta ajutor de la Dumnezeu. Daca traieste ca un om bogat, avand tot ce ii trebuie, si reuseste sa duca toate la bun sfarsit, ii multumeste pentru aceasta lui Dumnezeu si, socotindu-se un trecator pe pamant, se straduieste sa-si agoniseasca bogatie duhovniceasca, ca sa se prezinte cu aceea in Imparatia Cerurilor, pe care o asteapta conform fagaduintei lui Dumnezeu. Astfel este crestinul care se increde in Dumnezeu.

Dar eu, desi nadajduiesc in mila Domnului, nu fac aceasta pe deplin, nu am tarie in nadejdea mea si nici curatie. Ma ingrijesc de prea multe ma incred in puterile mele, crezand ca voi reusi sa fac tot ce mi-am propus, si de aceea nu am liniste trupeasca si nici sufleteasca, caci stau tot timpul de veghe, agitat, ca sa termin ce doresc. Astfel, mai mult ma chinuiesc, iar lucrurile nu merg asa cum as vrea si pe deasupra acestor multe griji ale mele, mai adaug diferite ghicitorii si credinte in superstitii, vise si preziceri ale vrajitorilor si al prietenilor diavolului, care invart mesele si piuie, astfel injosindu-mi mintea, slabind credinciosia fata de Dumnezeu. Astfel ma fac obiect de joaca in mainile oamenilor nebuni si ale dracilor. In afara de aceasta pacatuiesc, promitand ca voi aprinde o lumanare, ca voi ajuta biserica, ca voi merge la slujbe, dar ma duc la biserica nu pentru a-mi implini datoria de crestin si enorias, ci pentru a primi darurile Domnului de care am nevoie. Astfel, il oblig pe Dumnezeu sa astepte daruri de la mine, chiar daca El nu are nevoie de nimic. Dar, in cazul in care eu nu primesc cele pentru care m-am rugat, imi pierd credinta si nadejdea in El. Pacatuiesc greu, fiindca uneori ma arunc in marea disperarii din cauza saraciei mele, ca si cum Dumnezeu nu ar avea grija de vaduva, de orfan sau de cel sarac. Pacatuiesc mult cand ma intristez peste masura in timp ce sunt umilit fara a avea vreo vina sau din cauza pierderii vreunui prieten sau apropiat, ca si cum Dumnezeu nu are putere sa indreptateasca pe cel nevinovat si nici nu ar avea grija de cel adormit. Pacatuiesc mult suparandu-ma tare pe aproapele meu cand acesta cade in desfranare si ma port cu el ca si cum as fi Mantuitor, ca un judecator. Cartesc pe patul de boala sau cand ma ajung nenorociriTe neputand sa-mi unesc suferintele cu cele ale Mantuitorului. Marturisesc si ca din sfiiciune

refuz slujirea care mi-a fost acordata, ca si cum Dumnezeu i-ar ajuta pe .toti, numai pe mine nu

Eu, avand toate bunurile, mananc, beau, ma veselesc fara a ma gandi la ceasul mortii, la iad sau la rai si aman pocainta pentru zilele batranetii cu speranta in mila lui Dumnezeu, Care l-a mantuit pe talharul de pe cruce ca si cum mantuirea data acestuia intr-un minut, atunci, pe cruce, poate fi data mie sau altora, celor care am trait in pacat si veselie si de parka as .sti cu siguranta ca voi ajunge la batranete

Doamne, Dumnezeul meu ! Judec in fata Ta aceste pacate ale mele, grija ,O si increderea prea mare in mine care mi-a ros trupul, dar si sufletul frica de pericolele inchipuie, superstitie, deprimarea, mahnirea, disperarea, cartea, timiditatea neglijenta fata de mantuire si amanarea nebuna a momentului pocaintei pana la batranete, rugandu- Te: miluieste-ma pe mine, pacatosul, si daruieste-mi increderea in Tine pe care o au crestinii .desavarsiti

Crestinul desavarsit il iubeste pe Dumnezeu din toata inima si din tot .38 sufletul sau, ca pe Creatorul, Mantuitorul, Luminatorul si Datatorul nemuririi si al vietii vesnice fericite. Dragostea pentru EI este O ravna sfanta, pe care acesta o intretine cat de mult poate prin raspandirea credintei adevarate acolo unde aceasta nu este vestita sau nu da roade, si nu este doar aceasta ravna, ci si aceea de a implini poruncile Domnului. Schimbarea sufletului dupa chipul si asemanarea Lui, indumnezeirea si unirea cu Domnul se petrec astfel incat ele se inradaci Neaza in inima lui, incat acesta gandeste, simte, actioneaza, se linisteste .si este fericit

Dar eu, pacatosul, nu am O astfel de dragoste. Nu dau nici un ban celor care merg sa boteze necredinciosii in Siberia, ca si cum lumina lui Hristos este doar pentru mine. Imi Inchipui ca II iubesc pe Dumnezeu, dar nu -Implinesc poruncile Lui asa cum fac pentru un om pe care il iubesc. Nu urmez pilda lui Hristos, Mantuitorul meu, cel smerit si bland milostiv si drept, iertator de vrajmasi, necartitor, curat, rabdator, Implinitor al voii Tatalui Ceresc, patimitor fara a cracni. Toata viata mea traiesc, simt, gandesc ca si cum as fi separat de Dumnezeu, fara a ma .gandi la El

Doamne, milostiv fii mie, pacatosului! Judec In fata Ta nepasarea mea ,O fata de raspandirea credintei adevarate, samavolnicia mea, faptul ca nu urmez lui Hristos si ca nu-mi aduc aminte de Tine, Datatorul vietii al Intelepciunii, virtutii, nemuririi, si ma rog Tie: inflacareaza In mine dragostea desavarsita pentru Tine, dragoste care striga din adancul

sufletului: Avva, Parinte!, ca sa spun cu Petru: Doamne, Tu stii ca Te
.iubesc

Toate virtutile crestine, de la pocainta pana la dragostea de .39
Dumnezeu; infrumuseteaza sufletul sfant, asa cum infrumuseteaza stelele
cerul. Iar coroana acestora este pacea interioara. Aceasta este armonia
tuturor puterilor sufletului, adica a imaginatiei, memoriei, mintii, vointei si
constiintei, dar si asezarea acesteia in Dumnezeu, datorita simtirii vii a
iubirii divine fata de ea, dupa ce s-a facut dupa chipul si asemanarea lui
Hristos Mantuitorul. O astfel de pace interioara se dobandeste in urma
multor trude, in urma implinirii poruncilor si a virtutilor. Daca ratiunea ar
domina sentimentul in sufletul omului sau invers, acesta nu ar avea liniste.
Daca sufletul nu ar recunoaste in sine mania lui Dumnezeu uneori si
facerea Lui de bine alteori, atunci nu ar avea pace. Aceasta pace este
ultimul dar pe care Dumnezeu il da unui suflet sfant. Darul acesta I-au
avut doar putini alesi ai lui Dumnezeu. Asadar, merit oare eu, pacatosul, sa
primesc asa ceva cand ratiunea mea nu se intelege deloc cu ce-mi spune
inima, iar fapte bune ori nu am, ori sunt putine, da si acelea indoite cu
mandrie si iubire de sine?! Poruncile, de asemenea, nu le implinesc. Daca
m-ar invrednici Domnul aa am pace sufleteasca macar dupa spovedanie, si
aceasta ar fi un mare bine pentruminel! Astept aceasta pace din tot
sufletul meu si strig catre Tine, Dumnezeule, Mantuitorul meu: milostiv fii
mie, pacatosului, primeste pocainta mea sincera, iarta-mi pacatele cele cu
voie si cele fara de voie, vindeca-mi sufletul meu cel bolnav si da-i macar o
.picatura din impacarea cu Tine. Amin

.Mergi cu pocainta, caci Domnul este gata sa te primeasca

Tu, cel caruia ii sunt placuti cei ce se pocaiesc, binevoieste si spre mine,
pacatosul. Hraneste-ma cu faramituri de la masa Ta cea mare si nu lasa ca
viafa mea sa piara in intunericul dinafara si ca dreptatea Ta sa caute spre
necuratiile mele in dimineata cea mare, cand va fi rostita judecata

.vesnica

Bucuria acestei lumi este amara. Vai de cel care o gusta pe deplin! Viata
mea se cutremura ca o corabie in valurile marii; bucuria desarta este
inrobita de privelistea placerilor . Tu insa fii carmadul meu si indreapta-mi
corabia spre limanul Tau in dimineata cea mare, cand va fi rostita

.judecata vesnica

Dumnezeu il iubeste pe pacatosul care se pocaieste; pe cel care, cu ochii
:plini de lacrimi, striga catre EI

Doamne, izbaveste-ma de foe! Te rog, primeste lacrimile nimicniciei
.mele

.Am gresit de buna voie in fata Ta dar de buna voie ma si pocaiesc

Asadar, intra cu indrazneala, pacatosule; usa este deja deschisa si gata sa te primeasca. Adu Domnului drept jertfa lacrimile tale si mergi cu incredere spre El. Caci Domnul nu cere daruri si nu cauta la fata omului; .milostiv este fata de oameni si iarta pacatele celor ce se pocaiesc

,Cu dragoste crestina
.un frate

!SA FIE CU FOLOS SPRE MANTUIREA SUFLETELOR NOASTRE! AMIN